

Hartelijk dank voor al jullie blijken van medeleven.

Trudie

John en Rian

Larissa en Bart, ♡

Stan en Maud

Peter †, Monique en René

Sherety en Roel

Dylan en Rinad

Justin en Fay, ♡

Don en Inge

Milan en Lea

Wilfred en Ellen

Devin en Vera

Chimène en Timo

*Wij konden niet bij ons houden hij die van ons hield,
maar dat hij van ons hield houden wij bij ons...*

In dankbare herinnering aan

Piet Jacobs

echtgenoot van Trudie Jacobs-Terburg

* Groesbeek, 2 augustus 1940

† Groesbeek, 15 juli 2025

Piet groeide samen met zijn vijf zussen en vier broers op, op de Stekkenberg, waar ze samen buiten speelden en kattenkwaad uithaalden. Ze hadden een hechte band samen en dat is altijd zo gebleven. Na de lagere school ging hij werken als stratenmaker. Tijdens de carnaval leerde hij Trudie kennen en al snel waren ze onafscheidelijk. Ze trouwden en werden de trotse ouders van drie zonen. Het gezin was hecht en genoot van de kleine dingen in het leven. Piet kookte graag en verzorgde het strijken van de was. De schoondochters werden met open armen ontvangen en Piet kreeg maar liefst zeven kleinkinderen op wie hij heel trots was. Zoon Peter kwam in 2002 door een noodlottig ongeval om het leven, een gebeurtenis welke binnen het gezin veel verdriet bracht. In 2004 kreeg Piet een hersenbloeding. Hij vocht om weer te kunnen lopen maar die hersenbloeding was het begin van jarenlange lichamelijke achteruitgang. Piet klaagde nooit, bleef

positief en zolang het met zijn gezin goed ging, ging het met hem ook goed. Hij trok er graag op uit met zijn scootmobiel waarbij hij onderweg dan een praatje maakte met wie hij maar tegenkwam. Zeven jaar lang bezocht hij samen met zijn zoons John en Wilfred en kleinkinderen Devin, Stan en Larissa trouw de thuiswedstrijden van NEC. Mooie herinneringen zijn er ook aan de vakanties naar Canada waar de familie van Trudie bezocht werd. De gezondheid van Piet heeft hem meerdere malen enorm in de steek gelaten maar als een wonder knapte hij tegen alle verwachtingen in steeds weer op. Zijn vrouw Trudie verzorgde hem maar liefst 21 jaar lang met alle liefde. 17 mei kwam Piet hard ten val en uiteindelijk bleek dat hij hiervan niet zou herstellen. Vanuit het ziekenhuis nam hij zijn intrek in het Herstelcentrum en vanaf daar kwam hij naar het huis van zoon John om in een vertrouwde omgeving te kunnen sterven. Piet was bang voor de dood en bleef vechten tot hij niets anders kon dan zichzelf overgeven. Dit deed hij omringd door zijn familie en gezin op de verjaardag van zijn twee zonen en op de trouwdag van zijn andere zoon. Alsof hij, tot het allerlaatste moment toe, zijn leven verbond aan dat van hen. Zijn gezin, zijn trots, zijn reden om altijd door te blijven gaan.

Lieve Piet, ons pap, opa, dank je wel voor wie je voor ons wilde zijn. Hoewel je zelf niet geloofde dat er een hiernamaals bestaat hopen wij dat je nu weer samen bent met Peter. We houden van je en zullen je nooit vergeten.